

Interpel·lació al Consell, que contesta la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general respecte als centres de reeducació de menors, que formula la diputada senyora Sandra Mínguez Corral (GP Podemos-Podem) (RE número 59.069, BOC número 173)

El senyor president:

Passem, senyories, a l'últim punt d'esta vesprada, que és la interpel·lació al Consell sobre política general respecte als centres de reeducació de menors, que formula la il·lustre diputada Sandra Mínguez a la vicepresidenta del Consell, un tema molt important.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, senyories.

Bona vesprada, senyora vicepresidenta, senyora Oltra.

Bien, dentro de los centros residenciales de la Comunidad Valenciana existen varios tipos, según la titularidad sea de La Generalitat, de la diputación, de Alicante o de Castellón, o sea privada. Además, los centros de titularidad de La Generalitat pueden gestionarse con personal público, que no es casualidad que no haya muchos de estos, o con gestión privada.

Nos llama especialmente la atención cómo varía el precio por plaza, día y menor dentro de lo que es la misma modalidad, según un centro u otro. Entonces, le voy a citar una serie de ejemplos para que veamos la diferencia entre la misma modalidad en diferentes centros.

Por ejemplo, titularidad Generalitat, gestión privada, modalidad de la plaza: funcional. Mislata, 77,37 euros; Sant Sebastià, 79,21. En cambio, en la Diputación de Alicante, el centro de San Gabriel, 94 euros. *(Soroll de papers)*

Centros residenciales de menores, titularidad privada, modo concierto, modalidad: necesidades educativas. En el centro Riu, por ejemplo, son 110; en cambio, centro La Inmaculada, 85. Si la modalidad es funcional, por ejemplo el centro Niño Jesús que cuesta 57 al centro de Nuestro Señora, 84, es mucha la diferencia dentro del mismo.

Y si miramos, por ejemplo, centros de días de menores, titularidad privada, subvención, modalidad: apoyo convencional y educativo, el centro San Juan Bautista, 29 euros; centro de Providencia, 5; en cambio, con titularidad pública, en subvención hay una media de 10 euros.

Centrándonos en los centros de reeducación, ¿vale?, pasa una cosa también curiosa y es que los precios también varían mucho; por ejemplo, Els Reiets, que son públicos, tienen una media de 181 euros, en cambio en la Vila de 214.

Señora Oltra, nos gustaría conocer a qué se deben estas variaciones tan grandes de precios, a qué se deben además entre las gestiones públicas y privadas y según la titularidad

y, además, a estos centros se les ha de renovar o no se les ha de renovar.

Por lo tanto, también nos gustaría saber si se les evalúa para su renovación de concierto, si inspecciona para ver que han cumplido con la ley, y en caso negativo si se les obliga a cumplirla.

Bien, según el procedimiento de la Dirección General del Menor donde se coordinan las actuaciones de la conselleria de políticas públicas y los centros de reeducación de menores, en su trigésimo novena instrucción habla de la inspección: «Los servicios territoriales inspeccionarán a los centros con una periodicidad mínima semestral y darán cuenta a los servicios centrales mediante un informe.»

Señora Oltra, ¿se están cumpliendo estos plazos de inspección? ¿Cree usted que con esta inspección es suficiente? ¿Nos podría facilitar el número de inspecciones que se han realizado en estos centros?

Hablemos y repasemos la Ley orgánica 5/2000, que regula la responsabilidad penal de los menores.

El artículo 56 es el artículo dedicado a los derechos de los menores. Empecemos, por ejemplo, por el punto 1: «Todos los menores internados tienen derecho a que se les respete su propia personalidad, su libertad ideológica y religiosa.»

Señora Oltra, ¿nos puede garantizar que se está respetando la libertad religiosa de los menores internados en centros de reeducación gestionados por entidades religiosas?

Otro de ellos es el derecho a la entidad pública a que el centro vele por su vida. ¿Se ha velado, señor Oltra, durante la época del PP y sus dos años de mandato por la protección de estos menores sin inspeccionar y sin inspecciones en muchos casos porque no había muchos inspectores para inspeccionar?

Derecho a estar en el centro más cercano a su domicilio. ¿Nos puede decir si esto ha sido así?

Artículo 58, por ejemplo: «Todos los internados podrán formular verbalmente o por escrito, en sobre abierto o cerrado, peticiones y quejas a la entidad pública.» ¿Es conocedora de si se está coartando, además de los citados ejemplos que dio el otro día durante su comparecencia, de que se les está impidiendo ejercer este derecho tan necesario pues de él depende su protección?

Otro derecho: «La sanción de separación supondrá que el menor permanecerá en su habitación o en otras análogas a las características de la suya durante el horario de actividades del centro excepto para: asistir, en su caso, a la enseñanza obligatoria, a recibir visitas y a disponer de dos horas de tiempo libre al día. ¿Sabe si independientemente de la sanción impuesta al menor se les está respetando sus dos horas al aire libre al día?

Señora Oltra, usted ha visitado centros de reeducación y hay algunos que arquitectónicamente se asemejan a lo que no nos gustaría. Para todos es muy importante disfrutar del tiempo libre pero por quizá para estos menores, quizá me atrevo a decir que más.

Repasamos el Real decreto 1.174/ 2004, del 30 de julio, artículo 27, internamiento terapéutico. ¿Nos podría decir si la ratio de especialistas que han de acompañar a los menores durante el proceso es correcto, si están siendo atendidos psicológica y psiquiátricamente como deben? (*Soroll de papers*)

Y en el artículo 58, inspección de los centros: «La entidad pública ejercerá las funciones de inspección para garantizar que la actuación de los centros propios y colaboradores y la de sus profesionales se lleve a cabo con respeto a los derechos y garantías de los menores internados.»

Señora Oltra, ¿se han inspeccionado los centros como se debía? ¿Considera suficientes pasar de seis inspectores a siete para todo el volumen de trabajo que hay en cuanto a inspección de centros de menores?

En el proyecto global de los centros del sistema de la reeducación de menores de la Comunidad Valenciana, en el punto 2.3.1, habla sobre el superior interés del menor de edad sobre cualquier otro interés concurrente.

Señora Oltra, ¿usted cree que una empresa privada va a velar por algo que no sean sus intereses?

Señora Oltra, ¿no considera que sin un buen sistema que proteja a nuestros menores y controle estas empresas privadas, además, no los podemos dejar a su cargo?

Señora Oltra, ¿usted considera que hasta ahora sí ha habido ese control? (*Soroll de papers*)

Y, por último, y para finalizar, me gustaría hablar de coordinación.

En el apartado 3.3 habla de la coordinación entre la *conselleria* competente en materia de reeducación de menores, la fiscalía, los juzgados de menores, los recursos comunitarios y los centros, bien. La coordinación entre la *conselleria*, la fiscalía y el juzgado de menores, aun siendo muy mejorable, está claro que está estipulada; pero aquí pasa una cosa y es que en el resto de ámbitos no hay coordinación. Y el sistema que rodea a un menor es muy amplio, en el sistema que rodea a un menor está la familia, está la comunidad educativa, está la sanidad, están los servicios sociales, la policía, la abogacía, la fiscalía, los juzgados de menores y los centros de menores.

Seguro que estamos de acuerdo en que tenemos que poder todos los medios a nuestro alcance posible para evitar que un menor entre en el sistema, la prevención es fundamental – como decía el compañero Alberto el otro día.

Señora Oltra, ¿de qué planes de prevención y mecanismos dispone su *conselleria* para que un menor no llegue a entrar en el sistema y poder prevenirlo? Y es más, ¿existe algún agente que se encargue, una vez el menor ha entrado en el sistema, de acompañarlo durante el proceso hasta que salga de él, que es el objetivo, y coordinar todos los agentes implicados en dicho proceso?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada Mínguez, per la seua interpel·lació.

Ara, li contestarà la vicepresidenta del Consell, Mònica Oltra.

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora Mínguez, per la seua interpel·lació.

Bé, per a centrar un poc el debat perquè estos són temes molt tècnics que igual no els poden seguir tots, ¿no?, vosté m'ha preguntat sobre una sèrie de centres en els que m'ha preguntat per centres de protecció i centres socioeducatius, que és el nom que reben, que moltes voltes se'ls diu de reeducació però eixa nomenclatura està superada feliçment, són centres socioeducatius.

¿Quins són estos centres? Són els centres en els que n'hi ha xiquets o xiquetes, és a dir, menors de díhuit anys, que han comés algun tipus de delictes i, per tant, tenen una mesura judicial que un jutge ha dit que han de complir. Aleshores, açò és el que en el llenguatge de l'àmbit jurídic i d'administracions es coneix com a «menors de reforma», que també és un terme horrible però es referix a això, que com no n'hi ha una responsabilitat penal fins als díhuit anys doncs complixen eixa responsabilitat perquè s'entén que són menors en formació i, per tant, el que s'ha d'aplicar són mesures educadores i no mesures –digam– retributives o castigadores, ¿val? Aleshores, nosaltres tenim en este moment nou centres socioeducatius.

A la província de Castelló està Pi Gros, que és d'internament, té quaranta-set places i les quaranta-set ocupades; Mariano Ribera, internament, seixanta places ocupades totes també; i Pi i Margall, internament terapèutic, vint places i ocupades dènou. Perquè mos fem una idea del mapa.

A València, Colònia Sant Vicent Ferrer, internament i convivència, té les dos modalitats, places setanta-cinc i totes ocupades; Cabanyal, convivència, places vint-i-quatre, ocupades vint-i-tres; Jaume I, internament, places cinquanta, ocupades quaranta-huit.

I a la província d'Alacant tenim la Vila, d'internament, places seixanta-dos i ocupades totes; Els Reiets, nombre de places setanta, ocupades seixanta-set; i Grup de Convivència Educativa Luis Amigó, de convivència, nombre de places setze, ocupades setze.

En total, quatre-centes vint-i-quatre places (*algú tus*), de les quals quatre-cents dèsset estan ocupades.

Vosté em preguntava sobre la diferència de preu; la diferència de preu, i no podem barrejar protecció amb els centres socioeducatius, ¿val?, ve donat per diverses raons, no per la titularitat sinó pel que hui en dia encara són tipologies de centres: el número de places, òbviament menys places, el preu-plaça ha de ser major, perquè l'economia d'escala fa que

siga més car mantindre un centre més menut que un centre més gran, ¿val?, o pot ser perquè si és una tipologia de centre que treballa trastorns de conducta, etcètera, tinga una necessitat de plantilla major, perquè té figures professionals, digam, addicionals que no tenen altres centres que, en principi, només siguen d'acollida. Això són les..., en què oscil·la..., abans he fet..., en la interpretació a la senyora Catalá li he donat el ventall de diferents preu-plaça i com canvia eixe ventall que en protecció augmentarà sensiblement.

Per tant, ha de vore més amb les necessitats d'eixe centre, per les característiques dels xiquets o pel numero de places, que no si és la titularitat privada-pública o pública de gestió privada.

Jo estic amb vosté. Vull dir, jo crec que este sistema, ho vaig dir l'altre dia en la compareixença, tot el sistema de menors hauria de ser públic de gestió pública. Estic completament d'acord amb vosté.

Això no vol dir que..., primer, no n'hi han empreses gestionant açò. Són entitats, ¿val? Entitats, en principi, sense ànim de lucre. I no vol dir que no s'estiga fent bé la faena per part dels educadors, educadores, els mediadors i el personal de psicòlegs, etcètera. Vull dir, el personal que treballa en els centres òbviament és professional. ¿Que pot haver excepcions? Sí. Però no fem de les excepcions la regla.

Vosté me dia: «¿S'estan complint els drets dels xiquets i xiquetes?» Sí. Amb tota la cautela que este «sí» significa, i és que demà pot eixir un cas, com els que hem vist malauradament en les últimes setmanes, en el qual això s'estiga vulnerant. Per això nosaltres, a més, hem introduït l'obligatorietat dels itineraris individuals, de fer informes individuals de cada xiquet i que eixos informes arriben a la conselleria; les assemblees de xiquets, perquè els xiquets tinguen un canal amb el qual comunicar amb la conselleria i puguen trobar l'empara que en un moment donat necessiten si són vulnerats els seus drets.

El que passa és que són drets molt diferents. Vull dir, que n'hi han drets..., comunicar amb la família biològica, etcètera, que estarien més encaminats al tema de protecció, perquè en socioeducatiu, insistisc, són els xiquets que un jutge els ha posat una mesura judicial, ¿val? No tenen en principi una situació de desprotecció, sinó el que tenen és una situació en la qual el jutge ha dictaminat una mesura judicial.

Com li dia, dels nous centres que tenim en el socioeducatiu, sis són de titularitat pública, tres de privada, però un d'estos tres serà públic a finals de juliol de 2017, ¿val?, revertix a allò públic, amb la qual cosa tindrem set centres públics, dos centres de titularitat privada. Tots ells estan gestionats a través d'una gestió integral. No se gestionen directament.

Però està previst que tots, i això ho vaig anunciar també l'altre dia en la compareixença, tots els centres de titularitat pública tinguen una direcció pública. Precisament per a garantir això que vosté dia: «¿Podem garantir al cent per cent que els interessos superiors del menor estan per damunt dels interessos legítims que pugua tindre un col·lectiu professional, que pugua tindre una entitat, etcètera?» I, com li dic, açò opera sobretot en l'àmbit de protecció, perquè en l'àmbit de mesures judicials no decidix la conselleria ni decidix el centre si els xiquets se queden o se'n van. És directament l'autoritat judicial qui decidix.

Però ja li dic, tots els centres de titularitat pública tindran una direcció pública, precisament per a garantir això, que el que és la direcció i les decisions importants que se prenen siga una persona empleada pública, que avantpose sempre l'interés superior del menor a qualsevol altre interés legítim que pugua col·lisionar en eixe interés superior.

La majoria de..., cada volta esta pujant més..., la majoria de mesures que se prenen hui en dia són per violència intra-familiar: filioparental. Esta és una dada a tindre en compte –l'apuntava abans també en la interpellació de la senyora Catalá–, cada volta tenim més casos de violència filioparental i més mesures associades a este fenomen. És un fenomen delictiu que se dona en l'àmbit familiar, que, a més, normalment, no se determina una mesura d'internament, sinó una mesura de convivència.

Les mesures de convivència no són d'internament, encara que siguen residencials. I per això, ja que teníem places en València i en Alacant, un dels centres en Castelló també tindrà places de convivència. Precisament per a atendre este fenomen, perquè ahí no n'hi ha una violència fora de la família. En principi, no n'hi ha un perill social, ¿val?, sí que n'hi ha un òbviament per a la pròpia família i, en este cas, moltes voltes, per als pares. I per això també anem a ampliar les places de convivència en la província de Castelló, perquè no hagen d'anar-se'n del seu entorn. Era una de les qüestions que vosté també me preguntava, perquè no sembla el més adient, quan està treballant en convivència familiar, portar-les a València o a Alacant els xiquets de Castelló.

I fins ací m'ha arribat el temps. Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Segurament en la següent rèplica tindrà més temps per a detallar més.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Señora Oltra, en general, me puede decir que se están cumpliendo los derechos; en particular, sabemos las dos que no es así. Sabemos las dos que no es así. Y lo que tenemos que hacer es velar porque se cumplan los derechos, porque estamos hablando de personas muy vulnerables. Estamos hablando de menores.

Le voy a poner simplemente unos pocos ejemplos, pero si usted habla con los educadores, que, por supuesto, están haciendo una gran labor, y soy consciente de que está haciendo usted todo lo que puede, pero no es suficiente. No es suficiente porque se siguen sin velar derechos.

El hogar de observación. El hogar de observación es la habitación donde se hospedan los chavales hasta que se les asigna la suya cuando llegan a un centro. Y estas criaturas cuando llegan al hogar de observación, cuando pasan

su primera noche, lo que se encuentran es lo siguiente: se encuentran una balda, un camastro, una ventana, en la mayoría de sitios están con un cerrojo en la habitación y una habitación además muy pequeña, en la que prácticamente cabe una cama de noventa y poco más. Imagínense que les internan en un centro y que, cuando llegan, su primera noche tienen que pasarla en un sitio así. A mí me parece que aquí se están velando los derechos de los menores.

O, por ejemplo, en cuanto al ocio. El ocio que tienen es un tiempo muy limitado y, además, está supervisado. Y además el ocio no lo deciden ellos, que es algo que todos necesitamos como personas y seres humanos para distraernos y dispersarnos. Generalmente consiste en estar sentado en una televisión..., en una sala viendo la televisión o escuchando música. Por supuesto, se va a escuchar y se va a ver lo que el educador quiere, porque no tienen libertad para decidir lo que ellos quieren hacer con ese tiempo. Y si el educador quiere que se juegue al parchís, pues los menores juegan al parchís.

¿Sabes cuánto ocio tienen los menores al día? Dos medias horas, y además guiadas y gestionadas por los educadores. Por lo tanto, este es otro ejemplo –es muy concreto– de algo que no se está cumpliendo.

No me ha hablado de la figura de coordinación de los menores en el sistema. De verdad que es algo que consideramos que es muy importante, porque lo que está pasando aquí es que cuando un menor entra en el sistema, no hay nadie que coordine..., no hay nadie que coordine a la familia, a la comunidad educativa, a los centros sanitarios, a los servicios sociales de los municipios, que es algo muy importante, e incluso a la policía con la abogacía, la fiscalía, los juzgados de menores y los centros de menores. Y eso es algo muy importante que se tiene que hacer, porque sin esa coordinación el menor está completamente aislado. Pasa por ciertos organismos en los cuales no hay ningún nexo de unión. Y es muy probable que vuelvan al sistema.

Señora Oltra, sabemos que aquí hay un problema muy gordo, que ha salido a la luz la punta del iceberg, que los recursos han sido insuficientes por infrafinanciación, por muchos motivos que las dos conocemos, pero son insuficientes; que las fundaciones sin ánimo de lucro no tienen ningún tipo de control. Y además somos conocedoras también, y lo somos las dos, de que existe cierto oligopolio con ciertas fundaciones sin ánimo de lucro, y que esto hay que controlarlo. Y si no hay una inspección que controle esto, va a ser muy difícil..., va a ser muy difícil acabar con el problema.

Desde Podemos hemos intentado hacer una interpelación constructiva, velando por los derechos de todas las niñas y los niños, nuestros menores. Aquí parece que cierto grupo parlamentario solo tiene unos pocos hijos, que son los de Monteolivete. Existen muchos más. Son muchos los hijos que tenemos en la Comunidad Valenciana. Son muchos los que están en los centros de menores. Y nosotros no vamos a hacer nunca sangre ni rédito político de un tema tan sensible como es este, pero sí que le pedimos responsabilidad y medidas, porque se están velando los derechos de nuestros menores.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada Mínguez.

I la vicepresidenta acabarà de contestar la seua interpel·lació.

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

A vore, n'hi han moltes qüestions a parlar ací. Per descomptat, excedix en molt la informació que hauria jo de donar-li i que vosté segurament també voldria reclamar-li als dotze minuts que tenim.

Però, en qualsevol cas, hem de distingir molt bé el sistema de protecció del sistema socioeducatiu. ¿Per què? Perquè en el sistema socioeducatiu n'hi ha un menor d'edat que ha comés un delictes, de la naturalesa que siga, ¿val? No és la mateixa situació que un xiquet que està en desemparament. Per tant, el tractament tampoc és el mateix, i està molt més taxat perquè és un jutge el que diu: «Este xiquet ha d'estar en internament.» I l'internament no deixa de ser una mesura en la qual la persona no té tota la llibertat.

A mi no me preocupa que hagen de jugar al parxís si ho diu l'educador, sempre i quan n'hi haja una mesura educativa darrere. Vull dir, si eixe educador té clar que en eixe cas el que se necessita és jugar al parxís..., tal. A mi el que me preocupa, igual que a vosté, és que juguen al parxís perquè no saben fer una altra cosa. I això és del que estem parlant. Nosaltres estem reorientant el sistema –tot el sistema, també el de protecció– que n'hi haja un projecte educatiu darrere, de qualsevol mesura. No pot haver mesures arbitràries. Ha d'haver mesures que tinguen darrere un projecte educatiu, perquè estem parlant de xiquets i xiquetes, en els dos casos.

Ha d'haver un projecte d'oci educatiu, que és una de les potes –ho dia– del redreçament del sistema de menors. I l'oci educatiu és això, i és que el temps lliure tinga una funció també educadora, i no siga assentar-se efectivament davant de la tele a vore qualsevol cos. A la millor cal assentar-se davant de la tele a vore alguna cosa perquè té darrere una raó educativa.

La inspecció. La inspecció, els centres..., socioeducatius els inspecciona la fiscalia semestralment. I nosaltres, en la mesura que podem, també. Sap vosté el problema que hem tingut en inspecció. Vosté me diu: «¿S'han inspeccionat en el passat els centres com tocava?» No. Ja li dic jo que no. Ni en protecció, ni en majors, ni en discapacitat, ni en res.

Durant este trimestre incorporarem, per fi, la ràtio legal d'inspectors i inspectores. Arribarem a vint, que és el que marca la llei de serveis socials i que no s'ha complert mai. I se va a complir en este 2017, vint anys després de la llei i, per tant, millorarem també en estes qüestions.

Les coordinacions. En els casos que n'hi ha alguna qüestió..., digam, de conflicte en algun menor, se facen casos de

coordinació, que dirigeix la direcció territorial en coordinació amb la fiscalia. Perquè tinga vosté en compte en els xiquets de l'àmbit residencial socioeducatiu tot ha de passar per fiscalia de menors, perquè són xiquets en mesures judicials. No és com en l'àmbit de protecció, que és un àmbit, digam, de la conselleria..., més autònom, ¿no?, encara que fiscalia de menors òbviament també intervé en la mesura en què estan en desprotecció.

Vosté dia: «Les entitats privades». En els nous plecs, sap vosté, les licitacions s'estan traent les clàusules antimonopoli, precisament per a evitar determinada..., que se cope el sector. En tots: en majors, en discapacitat i en menors també. Estem traent les licitacions que ja tenen clàusules antimonopoli, tenen clàusules socials, i el que s'intenta és que estiga diversificat. Jo crec que és molt important que els centres vagen a tindre una direcció pública, perquè això sí que va a garantir més la connexió en l'interés superior del menor a través de l'entitat pública.

I, en qualsevol cas, jo també els convida i convida tots els grups..., –jo sé que n'hi ha ara un debat obert sobre el tema dels menors– jo els convida que participen en la comissió de treball d'infància i adolescència de la conselleria, i que siguem vostés permanentment membres d'eixa comissió, perquè podrien començar a treballar des del minut zero, tindre tota la informació des del minut zero i codecidir en l'àmbit de menors allò que s'ha de decidir. Igual que se van a incorporar les entitats de protecció de la infància, que fins ara no estaven en eixa comissió, doncs jo convida que vostés també s'incorporen i puguen tindre la informació de primera mà i des del minut zero.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Som pocs, però bons..., en estes hores del ple. Hem acabat esta interpel·lació.

Senyories, reprendrem..., hem sigut benèvolos en el temps, m'he extralimitat perquè dic, a vore si estan atents, i he vist que sí, estaven les seues senyories atentes.

Per tant, reprendrem els nostres treballs demà, a les deu del matí.

Se suspén la sessió.

(Se suspén la reunió a les 19 hores i 48 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Almería Serrano, José Francisco
Álvaro Cerezo, Mònica
Andrés Sanchis, Concha

Argüeso Torres, Emilio
Arqués Cortés, Vicent
Bachero Traver, Belén
Barceló Chico, Ana
Bellver Casaña, Jorge
Bernal Talavera, María
Bertomeu Vallés, Antoni
Betoret Coll, Vicente
Boix Pastor, Alfred
Bonig Trigueros, Isabel
Briet Seguí, Rafael Francisco
Caballero Hueso, Mercedes
Caballero Montañés, Juan Carlos
Cabedo Laborda, Cristina
Campello Moreno, Marian
Calpe Saera, José Ramón
Casanova Claramonte, Vicente
Catalá Verdet, María José
Cerdán Pastor, David
Ciscar Bolufer, José
Córdoba Cortijo, Juan Ginés
De Miguel Martínez, David
Díaz González, Elisa
Domínguez Pérez, Miquel
Escrig Monzó, María Sabina
Estañ García, Antonio
Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
Ferrer San Segundo, María José
Ferri Fayos, Fran
Font de Mora Turón, Alejandro
Gallén Peris, Marta
García González, Rosa María
García Jiménez, María José
García Latorre, Francisco Javier
García Salvador, Alberto
García i Tomàs, Víctor
Garrigues Francés, María Blanca
Gascó Enríquez, Beatriz
Gascó Verdier, Beatriz
Geffner Sclarsky, Daniel
González Delgado, Fernando
Ibáñez Bordonau, Rubén
Jiménez Doménech, César
Juan i Huguet, Jordi
Marcos Puig, Verónica
Marí Malonda, Alexis Frederic
Martín Pérez, Sandra
Martínez Ramírez, Carmen
Mata Gómez, Manuel
Meco Tébar, Fabiola
Mínguez Corral, Sandra
Mollà Herrera, Mireia
Montiel Márquez, Antonio
Morera i Català, Enric
Mulet Taló, Miguel Ángel
Muñoz Lladro, José
Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
Nadal Sendra, José Ramón
Navarro Caballero, Juan de Dios
Navarro Casillas, Isaura
Oltra Jarque, Mònica
Ortega Requena, Maria Josep
Ortiz Vilella, Eva
Pallarès Piquer, Marc
Parra Almiñana, María Teresa

Pastor Llorens, Fernando
Peremarch Palomares, Covadonga
Pérez Fenoll, Manuel
Peris Cervera, Rosa
Ponce Guardiola, Juan
Quiñonero Hernández, Llum
Rodríguez Armigen, Cristina
Rojo Sánchez, Domingo
Salas Maldonado, José
Sánchez Zamora, María del Carmen
Santamaría Ruiz, Luis

Serna Serrano, Toñi
Soler Beneyto, Víctor
Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
Subiela Chico, Antonio
Tirado Museros, Clara
Torres García, David
Ventura Campos, Mercedes
Woodward Poch, Antonio Joaquín
Yáñez Motos, María Remedio
Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscriptions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscriptions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983